

BEDNIM SMO SE ODVADILI

Nikolaj Semjonovič Tihonov
(1896)

Bednim smo se odvadili dajati,
vdihavati nad morjem slani vonj,
srečavati se z zarjo, kupovati
z bakrenimi smetmi zlató limon.

Slučajno k nam prihajajo še ladje,
iz navade tiri vozijo blago;
pokličí v zbor ljudi vseh naših krajev —
in koliko mrličev vstalo bo!

A vse zanosno vrednost bo zgubilo.
Nož, zlomljen v delu, vrže se v smeti.
Vendár s tem črnim, zlomljenim rezilom
razrezane nesmrtné so strani.

1921

SEKIRA, OGENJ, KROGLA

Sekira, ogenj, krogla, vrv in nož
so kakor sluge vdani šli za nami
in v slednji kaplji je bil skrit potop,
iz kamna majhnega so rastle gôre
in v vejici, ki jo je strla noga,
šumel je temni ocean gozdov.

In z nami pila je in jedla laž,
zvonovi so zvonili iz navade,
denar izgubil težo je in zven
in niso bali mrtvih se otroci...
Tedaj smo naučili prvokrat
besed se lepih, grenkih in okrutnih.

1921

Izbral in prevedel Tone Pavček